

Formanden: Der er nu ikke andre, der have forlangt Ordet end den ærede Ordfører, og jeg tvivler ikke om, at han vil begrænse sig saa meget, at vi kunne blive fær-dige i Dag.

Ordføreren (Bjerrre): Jeg skal først over for det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Andersen) gøre opmærksom paa, at de Klager, han førte paa Handelsens, Industriens og Haandværkets Vegne, ikke vare paa deres Blads, naar det faktisk Forhold er det, at medens der i Djebliffet er 10 Repræsentanter for Kjøbenhavn og Frederiksberg, foreslaa vi 15. Det ærede Medlem klager over, at 4de Kredse nu ikke kunde blive besat med en industri drivende, og at 7de Kredse vilde miste en Repræsentant for Handelen. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være saa: Det er muligt, at disse Kredse ikke kunne blive besatte med industri drivende eller Handelsmænd, som høre til Oppositionen, men det kommer ikke den Sag ved, saa faar Oppositionen saa mange andre Kredse at tumle med, thi det er min alvorlige Overbevisning, at der ikke kan være Spor af Tvivl om, at 5. Kredse ere den sikret og 2 til ere høist sandsynlige. Spørgsmaalet om Forfordeling saa imidlertid falde ud af Verden, da det ikke har kunnet modbevise, at vi ere gaaede Best fra og have taget 25,000 uden for Søerne og 26,000 inden for — ikke omvendt, som det er refereret. Vi ere altsaa gaaede saa regelmæssig frem, som det var nogen Maade er muligt. I Djebliffet ere de Herrer saa mismodige og mene, at de kunne ikke saa flere Repræsentanter end høist 5, men jeg er vis paa, at naar Valgdagen kommer, saa vil Visen saa en anden Lyd, saa ville de ikke sige til deres Meningsfæller: I skulle ikke gøre Jer Ulejlighed i de Kredse, thi de ere en Gang for alle tabte. Det er i Birkeligheden saa langt fra, at man her berøver Kjøbenhavn noget, at man tværtimod forøger med 50 pCt., og ved en midlertidig Foranstaltning som denne maa det dog siges at være saa nogenlunde antageligt. Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) lagde den Folkemængde til Grund, som Kjøbenhavn og Frederiksberg nu have, men for den øvrige Del af Landets Vedkommende lagde han Folketællingen af 1890 til Grund, og han kom da til et Resultat, der selvfølgelig maatte være galt, thi man maa jo ogsaa lægge Folketællingen i 1890 til Grund for Kjøbenhavn og Frederiksberg, ellers vil hele Sammenligningen blive meningsløs og falde fra hinanden. Man maa endelig huske, at naar man har det Haab at kunne saa Forholdstallet forhøjet

til 25,000, saa er der meget, der taler for, at man i de indre Kredse i Kjøbenhavn som maa antages ikke at vokse, sætter Forholdstallet til 25,000. Ved en midlertidig Foranstaltning, hvor man maa tage Stanshensyn, Retfærdigheds- og Billighedshensyn og ikke behøver at tage et strengt grundlovs-mæssigt Hensyn, maa man ogsaa kunne tage det i Betragtning, at der er et noget mindre Procentantal af Vælgere i Kjøbenhavn end i det øvrige Land. I øvrigt beklager jeg, at Kjøbenhavn og Frederiksberg ikke have kunnet saa flere Repræsentanter, men vi vilde ikke foregribe en mere gennemgribende Forandring, og det kunde ikke tænkes, at Landet vilde afstaa nogen af de 8, der lagdes til. Ved disse 8 troede vi at kunne standse, og vi fandt saa, at det foreslaaede var det mest retfærdige, der kunde gives. Det hjælper ikke, at paavise, at det og det kunde være anderledes. For at det skulde betyde noget, maatte man paavise, at 8 Repræsentanter kunne fordeles paa en mere billig og retfærdig Maade. Det maatte paavises, at det, man vil sætte i Stedet for, er bedre end det, der er foreslaaet. Det er ikke nok at kritisere dette, thi, som Folketingsets Formand har udtalt, den Slags Ting er det let at kritisere. Der er ikke det Forslag, som ikke har hundrede Mangler, men kan man sætte noget bedre i Stedet? Det tror jeg nok man skal lade være, naar det erindres, at Forudsætningen var, at vi vilde ved denne midlertidige Foranstaltning ikke gaa videre end til at lægge 8 ny Kredse til. Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) gjorde endvidere gældende, at jeg skulde have sagt, at vort Forslag var en Fyldestgørelse af Grundlovens § 32. Det har jeg naturligvis aldrig sagt; baade Betænkningen og mine Ord her i Salen vise hen til det modsatte. Dette er ingen Fyldestgørelse af Grundlovens § 32. Det er, mene vi, en midlertidig Foranstaltning, som skal gælde, indtil man kan komme ind paa den Vej, som vi antage, at de allerfleste i Landet ønske, nemlig en Grundlovsforandring. Det er en midlertidig Foranstaltning, som vi have set os nødt til at foreslaa, fordi vi fandt, at den nu værende Tilstand er aldeles uretfærdig og utaalelig. Vi kunne altsaa ikke stille os, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kredse (Breinholt) og sige: en Grundlovsforandring og intet andet. Det syntes vi ikke, vi kunde gaa med til, og saa maatte vi altsaa foreslaa noget, hvorom vi med frelst Samvittighed kunde sige: kan man saa det, saa kan det passere i en halv Snes Aar, indtil det viser sig, om der kan komme en Grundlovs-